

Mindeord om Poul Kaltoft.

Poul er død. En kær gildebror er ikke længere blandt os.

Poul blev optaget i 1. Sct. Georgs Gilde i Frederikssund den 8. september 1976, og i forbindelse med opstarten af Ølstykke Gildet den 29. september samme år, blev han overført hertil.

Poul har gennem hele Ølstykke Gildets historie sat sig tydelige spor i Gildet. Poul har beklædt ledelsesposter, som Uddannelses sekretær og Gildemester. Poul tænkte fremad, fællesskab og fornyelse.

Han tænkte ligeværd, og inddrog alle. Et klart eksempel er Værdidebatten. Poul lagde en plan for hvordan alle i Gildet skulle bidrage med synspunkter og holdninger, og han ledte os med sikker hånd gennem projektet. Arbejdet blev bragt videre til Landsgildet, og satte spor i Landsgildets Handlingsplan 2005. Og på Landsgildetinget i 2005 blev Gildets værdier en væsentlig del af debatten.

Han tænkte samarbejde, og i forbindelse med kommune sammenlægningen, tog han kontakt til Smørum Gildet, og det resulterede i at begge gilder opstillede Poul til Friluftsrådets Kredsbestyrelse. Poul blev et meget aktivt medlem af Friluftsrådet resultatet ses i antallet af cykelstier og shelter i regionen. Samarbejdet med Smørum gildet har også medført samarbejde ved Hellebardløb, fællesløb og senest Gildeløb.

Poul var en god kommunikator, og han hold meget af at lave lejravisser. Det kunne være lejre med polske eller russiske børn, og sammen med Lizzie deltog de også gerne i De Grønne Pigespejderses sommerlejre.

Poul og Lizzie deltog også gerne i Gildernes Højskole i Rødning, og i perioder var over 10 % af deltagerne på højskole fra Ølstykke.

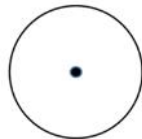
Poul gjorde noget ved det, hvis han så, at noget trængte til fornyelse. Gildetinget blev smidiggjort ved, at referater fra grupper og udvalg skulle udsendes sammen med forslag. Knuder blev udsendt pr mail, til de mange, der ønskede det.

Også tænkte han fremad. Det var kort efter 40 års jubilæet, at han begyndte at tale om 50 års jubilæet. Vi måtte få styr på historien, da der til den tid nok ikke er mange, der huskede Gildets start. Det satte gang i scanning af de første Knuder, og nu kan vi se til enden af det projekt.

Poul kunne rumme og se komplicerede funktioner. Det var meget interessant at høre ham forklare om, hvordan en telefoncentral virkede. Om hvordan hver enkelt abonnement kunne vælge 1 modtager blandt mange hundrede millioner muligheder. Poul havde lavet en mekanisk model, og jeg tror, at det var en stor fordel for ham, da telefonerne skulle digitaliseres, og programmer dertil skulle skrives. Hans store ekspertise blev også anvendt i forbindelse med udviklingen af mobiltelefoner. Det blev da også hans professionelle livsværk, at rejse verden rundt, og undervise i brugen af digitale telefoncentraler.

På disse rejser benyttede han også mulighederne til at kontakte gilder i andre lande, og med dem drøfte Gildets værdier.

Vi vil ære Pouls minde, og lade kærlige tanker gå til Lizzie og familien.

Jens Erik

KNU
Maj

DEN
2020

Gildemødet onsdag
den 13. maj 2020
afholdes ikke pga.
Corona epidemien

Sct. Georgs Gildet i Ølstykke
43. Årgang
Nr. 430

Fødselsdage i maj

Hanne Danielsen	8. maj
Ingelise Petersen	22. maj
Redaktionen ønsker tillykke	

- Og så slog jeg Sankt Georg ihjel og giftede mig med dragen ...

Gamle Knuder.

Jeg er et heldigt asen (asen: Ifølge Ordbogen bruges det, som et mildt skældsord til eller om en person som man misunder eller nærer en vis modvilje imod), for jeg har fået lov til at bruge tid på at scanne gamle Knuder, så de kan opleves på Ølstykke Gildets hjemmeside.

Under det arbejde bemærkede jeg, at tidligere redaktører af Knuden brugte en anden type fyldstof i bladet end vi gør i dag. Specielt, når der ikke var tilstrækkeligt **med indlæg fra gildebrødre** til at udfylde siderne.

Nedenstående tegning fra 1984 vil givet kunne vække stærke følelser hos kvindesagsforkæmperne, oprigtige Sct. Georg medlemmer og andet godtfolk, som måske ikke kan se humoren i tegningen. Jeg vover alligevel pelsen:

Mgh Kai N. Andersen

Redaktionen skal have indlæg senest d. 20 maj 2020 kl. 18:00

Lene Jørgensen	Povl-Erik Høxbroe
Strandbakken 39	Engvej 28
3600 Frederikssund	3650 Ølstykke
lene-j@email.dk	ape@hoxbroe.com
5196 3099	2326 6032

Regnr. 1551 kontonr. 3433302834
www.oelstykkegildet.dk

OBS

Skønne maj

Et venligt ord

Hold op med at drømme om lykke som noget, du aldrig kan nå - glæd dig ved alt skønt omkring dig, de store ting såvel som de små!

For lykken er ikke omkring dig, men dybt i dit inderste jeg - glæd dig, - og glæd også din næste - og lykken forgylder din vej.

Vi trænger alle til solstrejf, et ord, der kan varme vort sind, et venligt ord, der kan finde en vej til vort hjertets dyb ind.

Skygger kan lukke sig om os, og sorger kan tvinge os ned - vi søger at smile til verden, som ikke skal se, hvad vi led ...

Så møder os helt uventet et solstrejf i form af et ord, *et venligt ord*, der som blomstrer opmuntrer og dufter og gror

Skyggerne viger til side, og solstråler spiller i leg ... så lidt skal der til at hjælpe et menneske på dets vej! Rigtig godt forår.

Forår: 1. marts til og med 31. maj

Kære gildebrødre

Tak for den smukke fugl som jeg modtog på min 25 års jubilæumsdag i Sct. Georgs Gildet i Ølstykke.

En gave som jeg vil hænge op i stuen under det hvide loft, så den har et godt udsyn over familie og gæster.

En gave efter eget ønske og så fra en lokal keramikker.

Selvom huset også rummer en fløjtende beboer, lykkedes det nok ikke, at få ham lært at lytte til den smukke stilhed fuglen står for.

Orientering fra Gildeledelsen.

Kære brødre.

Corona Virus:

Gildetinget den 11. marts var afslutningen på tiden før Corona virus satte en stopper for samværet. Når Statsministeren igen lukker op for socialt samvær for op til 100 personer, vil Gildeledelse mødes og revidere årsplanen.

Vi forventer, at det første møde vil blive en Sct. Georgs Gildehal, så de på Gildetinget valgte brødre, kan blive indsat i deres embeder, og de aftrædende kan takkes for indsatsen, ligesom vi også der kan hylde Alice Høxbroe med sit 25 års gildejubilæum.

Hun blev optaget den 19. april 1995.

Økonomi:

Dem der ikke har fået dækket deres udlæg i forbindelse med Gildet, bedes snarest henvende sig til Skatmester Inge Hal-lum.

Knuden:

Da der i mellemtiden ikke vil blive bragt oplysninger om næste møde eller referater fra forrige møde, vil vi opfordre gildets medlemmer til at se efter, om der i egne arkiver skulle ligge et manuskript til et afholdt 5 min Sct. Georg, et væbnersvar eller en gildemester tale. Vi forventer, at redaktørerne gerne oprette en kø. Så vi kan få disse taler pænt fordelt over den kommende tid.

Med gildehilsen
Gildeledelsen.

En sød lille historie skrevet af Jesper Rugård Jensen

Der var engang en lille frø, der var træt af at være grøn.

"Åh, hvor ville jeg gerne være anderledes," tænkte den.

"Tænk hvis jeg var blå eller stribet eller fuld af gule prikker, så ville jeg være rigtig smart." Den lille frø hoppede lidt op og ned på sit åkandeblad, så traf den en beslutning. "Nu hopper jeg ind til byen og ser om jeg ikke kan finde en ny farve der."

Inde i byen hoppede den hen til en lang gade fuld af forretninger. Den første forretning frøen så var en malerbutik. Der hoppede den ind.

"Goddag, dame," sagde frøen, "ved du, hvordan jeg kan få en ny farve?"

"Ja," sagde damen, og så tog hun frøen og dyppede den i en spand med maling. Da frøen kom op var den helt blå og meget våd.

"Jeg tror ikke, jeg har lyst til at være blå," tænkte frøen, "det er alt for klistret." Og så hoppede den ud i en vandpyt og skyllede sig ren igen.

Den næste forretning var en tøjbutik, der hoppede frøen ind.

"Goddag, mand," sagde den, "ved du, hvordan jeg kan blive stribet?"

Forsættes side 5

Poul Erik Jørgensen skriver stafetten i juni 2020

Stafetten fortsat

"Jo," sagde manden og så tog han en masse brede elastikker og satte rundt om dens mave."

"Jeg tror ikke jeg har lyst til at være stribet," tænkte frøen.

"Det strammer alt for meget." Og så bed den elastikkerne over med sine skarpe tænder (Det er ellers sjældent at frøer har skarpe tænder, men denne her havde lånt sin onkels gebis). Frøen hoppede videre ned ad gaden indtil den kom til en slikbutik. Der hoppede den ind.

"Goddag, mand," sagde den, "ved du, hvordan jeg får gule prikker?"

"Ja da," sagde manden, og så klistrede han en masse gule bolcher på frøen. Bolcherne sad ikke så godt fast, så da frøen havde hoppet lidt af vejen tilbage til søen, faldt det første af.

"Det ville være en skam, hvis det gik til spilde," tænkte frøen, og så spiste den bolchet. Da den nåede søen havde den tabt og spist alle bolcherne. "Jeg kan godt lide at have gule pletter," tænkte den og satte sig på sin åkande. "Det smager ganske godt. I morgen vil jeg prøve igen. Og så vil jeg være brun som en pandekage, rød som blod og sort som aske."

Lene

